

Miriam Mann

ZĂPĂCEALĂ

La
Școala de Crăciun

Cu ilustrații de Pina Gertenbach

Traducere din limba germană de Iulian Bocai

Cuprins

Capitolul 1, care se termină cu o mare surpriză.....	10
Capitolul 2, în care se citește într-ascuns.....	19
Capitolul 3, în care se pune la cale un plan.....	28
Capitolul 4, în care are loc o urmărire ca-n filme.....	41
Capitolul 5, în care cei trei prieteni îl găsesc în sfârșit pe Moș Crăciun.....	50
Capitolul 6, în care fursecurile joacă un rol important.....	58
Capitolul 7, în care se redescoperă spiritul Crăciunului.....	65

Capitolul 1, care se termină cu o mare surpriză

Ningea ca-n povești. În jurul Școlii de Crăciun, pitită între dealuri line și păduri adânci de brad, fulgi mari și pufoși dansau în aer. Intrau pe fereastra deschisă chiar în sala de clasă.

Micul ren Romeo stătea la fereastră, cu capul afară și limba scoasă, ca să prindă cei mai mari fulgi de zăpadă.

— Hei, închide fereastra! s-a plâns prietena lui, Winnie.

Zăpada îi venea în față, în loc să-i cadă lui Romeo pe limbă. Și-a tras repede peste urechi căciulița ascuțită, cea de spiriduș, care era verde ca o broască. Winnie n-avea niciun chef de lecții. Astăzi o așteptau două ore de împachetat cadouri și apoi trebuia să exerseze legarea de funde – așa scria în orar. Celorlalți spiriduși le plăceau lucrurile astea. Nu și lui Winnie. I se părea că are două mâini stângi.

Nodurile și fundele ei mereu se desfăceau la loc, oricât s-ar fi străduit. Winnie a oftat din adâncul sufletului.

— Oare unde e Leon? a întrebat Romeo, care nu părea să aibă de gând să închidă fereastra.

S-a mai aplecat o dată afară. Nu putea să vadă fața morocănoasă a lui Winnie.

— Aici sunt! a tunat o voce ca din senin.

Micul ren și-a mușcat limba de frică, și-a pierdut echilibrul și a căzut peste pervaz.

Leon, îngerășul de Crăciun, plutea prin vârtejul de fulgi de zăpadă. Și, cum hainele sale de înger erau albe ca neaua, de-abia îl vedeai în ninsoarea aceea puternică.

— Frate, ce m-ai speriat! De ce nu intri și tu pe ușă, ca toată lumea? a chicotit Romeo și s-a ridicat de jos.

Încerca să se cațăre înapoi pe fereastră, dar nu găsea unde să-și sprijine copitele.

— Romeo! a zis Leon, zburând în jurul lui și privindu-și încurajator prietenul. Ești un ren zburător, poți să zbori! Haide, sus copita!

Îngerășul i-a întins prietenului său mâna dreaptă. În stânga ținea un săculeț cu nuci coapte, pe care le șterpelise din bucătăria școlii în drum spre sala de clasă.

